

Beperken 30%-regeling (mitigerende maatregel)

			
Interactie burgers/bedrijven			x
Maakbaarheid systemen			x
Handhaafbaarheid	x		
Fraudebestendigheid		nvt	
Complexiteitsgevolgen		x	
Risico procesverstoringen:	groot / gemiddeld / klein		
Uitvoeringskosten	<i>incidenteel</i>	<i>structureel</i>	
• Dienstverlening	€ 120.000	€	0
• Handhaving/toezicht	€ 10,86 mln.	€	50.000
• Automatisering	€ 30.000	€	0
Personele gevolgen:	92,5 fte incidenteel		
	0,5 fte structureel		
Invoering mogelijk per:	01 – 01 – 2024		

Beslag portfolio: beperkt

Eind-oordeel: Deze uitvoeringstoets is opgesteld om inzicht te geven in het effect van het voorgestelde scenario op de eerder ingeschatte uitvoerings-impact. Uit de herijkte uitvoeringstoets blijkt dat het getoetste scenario tot een aanzienlijke verlaging van de capaciteitsclaim leidt.

In de context van de brede wervingsopdracht voor de Belastingdienst, mede als gevolg van samenloop met andere wetgeving, is de resterende capaciteitsvraag fors en brengt zodoende het risico met zich mee dat binnen het domein van de loonheffingen alsnog zal moeten worden geprioriteerd (tussen andere prioritaire dossiers en regulier werk). De mitigerende maatregel is voor de Belastingdienst uitvoerbaar.

Beschrijving voorstel/regeling

In het Belastingplan 2023 is de maatregel opgenomen die de onbelaste vergoeding binnen de 30%-regeling jaarlijks maximeert op 30% van de WNT-norm. De maatregel is per 1 januari 2023 respectievelijk 1 januari 2024 in werking getreden. Onderdeel van de maatregel is een overgangsregeling op basis waarvan voor ingekomen werknemers bij wie toepassing van de 30%-regeling is aangevangen vóór 1 januari 2023 geldt dat de aftopping van de 30%-regeling pas toepassing vindt vanaf 1 januari 2026, tenzij de werknemer op enig moment na 31 december 2022 na een onderbreking opnieuw als ingekomen werknemer wordt aangemerkt. De Belastingdienst heeft op het wetsvoorstel een uitvoeringstoets uitgebracht¹. Daarin is geconcludeerd dat de maatregel uitvoerbaar is, mits wordt geaccepteerd dat de vormgeving van het overgangsrecht voor een korte periode inzet van veel extra fte vergt en dat de bijbehorende wervingsopdracht mogelijk niet op tijd gerealiseerd wordt. De DG Fiscale Zaken heeft onderzocht of en welke mitigerende maatregelen mogelijk zijn om het beslag op financiën en operationele capaciteit te beperken. Met deze uitvoeringstoets wordt getoetst of het voorstel van DGFZ een vermindering van de gevraagde capaciteitsinzet met zich meebrengt en wordt tevens beoordeeld of deze voor de Belastingdienst uitvoerbaar zijn.

De mitigerende maatregel betreft het volgende scenario:

Door de inspecteur kan worden toegezegd dat het indienen van een ontvankelijk bezwaar tegen de eerste afdracht loonheffingen voldoende is. Daardoor is het niet nodig om bij elke volgende afdracht in bezwaar te gaan. Het betreft hier immers een fiscale kwestie die zich bij de belanghebbende met betrekking tot meer dan één heffingstijdvak onveranderd voordoet (maar waarbij de onderliggende inhouding of afdracht waartegen bezwaar kan worden gemaakt kan variëren per tijdvak). De toezegging houdt materieel in dat bij een gunstige uitkomst voor de belastingplichtige de afdrachten waartegen geen formeel bezwaar is gemaakt ook ambtshalve worden herzien.

Interactie burgers/bedrijven

De communicatie vindt in beginsel plaats via de reguliere kanalen.

Maakbaarheid systemen

De noodzakelijke systeemaanpassingen kunnen tijdig worden verwerkt.

Handhaafbaarheid

De Belastingdienst heeft in de uitvoeringstoets op de maatregel in het Belastingplan 2023 de verwachting uitgesproken dat een groot deel van de geraakte groep werknemers in bezwaar zal gaan tegen het gedurende de resterende looptijd van de beschikking ingaan van de aftopping. De in die uitvoeringstoets beschreven capaciteitsinzet bedroeg 280 fte in de jaren 2023-2027, waarbij de piek ligt in 2026.

De Belastingdienst heeft de impact van de maatregel onderzocht op basis van de voorgestelde mitigerende maatregel. Daarbij zijn ervaringen uit het verleden meegenomen. Voor het getoetste scenario geldt dat deze een forse reductie van de te verwachten capaciteitsvraag met zich meebrengt. Voor de uitvoerbaarheid gelden een aantal uitgangspunten en randvoorwaarden.

- Na het indienen van één ontvankelijk bezwaar tegen de eerste afdracht loonheffingen is het niet nodig om bij elke volgende afdracht in bezwaar te gaan.
- Een landelijk te gebruiken vaststellingsovereenkomst moet worden opgesteld, waarbij de generieke afhandeling is opgenomen.
- De aanwijsproblematiek van de werkkostenregeling mag geen invloed hebben op de (administratieve) afhandeling conform de rechtbankuitspraak indien belanghebbenden in het gelijk worden gesteld.
- Dat indien de rechter in het nadeel van belanghebbenden oordeelt, één uitspraak op bezwaar voldoende is ook voor alle andere tijdvakken.
- Dat bij implementatie van het scenario onderzocht wordt of de belanghebbende werknemer ook partij kan zijn in de vaststellingsovereenkomst.

Fraudebestendigheid

De mitigerende maatregel heeft geen effect op de fraudebestendigheid van het voorstel.

Complexiteitsgevolgen

In de eerdere uitvoeringstoets is geoordeeld dat de maatregel met name voor een toename van

¹ Bijlage bij Kamerstukken II 2022/23, 36202, nr. 3, p.19.

complexiteit zorgde door de vormgeving van het overgangsrecht. De voorgestelde mitigerende maatregel neemt een groot deel van de uitvoeringsimpact weg, de complexiteit neemt daardoor echter niet af.

Risico procesverstoringen

De in het Belastingplan 2023 voorgestelde maatregel heeft naar verwachting een grote toename van het aantal te behandelen bezwaren en verzoeken als gevolg. De nu voorgestelde mitigerende maatregel neemt dit risico voor een deel weg, maar niet volledig. Daarnaast is het onzeker in welke mate belanghebbenden een beroep zullen doen op het getoetste. De Belastingdienst schat het risico daardoor ten opzichte van de eerdere uitvoeringstoets nog steeds 'groot'.

Uitvoeringskosten

De incidentele kosten voor dienstverlening bedragen € 120.000. De incidentele handhavingskosten bedragen € 10,86 mln. De incidentele automatiseringskosten bedragen € 30.000. De structurele handhavingskosten bedragen € 50.000.

De totale besparing ten opzichte van het initieel getoetste wetsvoorstel bedraagt € 22,4 mln.

Personele gevolgen

Incidenteel vergt het voorstel 92,5 fte, structureel is 0,5 fte benodigd.

Invoeringsmoment

Invoering is mogelijk per 1 januari 2024.

Eindoordeel

Deze uitvoeringstoets is opgesteld om inzicht te geven in het effect van het voorgestelde scenario op de eerder ingeschatte uitvoeringsimpact. Uit de uitvoeringstoets blijkt dat het getoetste scenario tot een aanzienlijke verlaging van de capaciteitsclaim leidt.

In de context van de brede wervingsopdracht voor de Belastingdienst, mede als gevolg van samenloop met andere wetgeving, is de resterende capaciteitsvraag fors en brengt zodoende het risico met zich mee dat binnen het domein van de loonheffingen alsnog zal moeten worden geprioriteerd (tussen andere prioritaire dossiers en regulier werk). De mitigerende maatregel is voor de Belastingdienst uitvoerbaar.